

NOVI E-PAVLIHA

 zlataleta.com
 Spletna stran za vse v zlatih letih

List za pametne, dobrovoljne, kritične...

**Izibor ovčice pasel,
 Dobro jedel, dobro pil.
 Bolj državni dolg je rasel,
 manj podpore je dobil.**

PAROLA TEDNA

**Vse slabo izvira iz socializma in komunizma.
To se vidi tudi pri sedanjih voditeljih.**

MRKI

Auforizmi

Bolj nategujejo narod, bolj nataliteta pada.

Eni se obračajo v grobu, druge prekopavajo.

Politik, kako to grdo zveni.

PAZITE SE TEH MASK! Morda niso maske!

Kdo nam sadi rožice?

PREDSEDNIK JE PONOSEN NA SVOJE MINULO DELO

**Uspelo mu je, da je v popolnoma izsušeni
zemlji vzkliko seme. Državljanke naproša, naj
pazijo, kje hodijo, da ne poteptajo minulega
dela!**

**Opozicija mu je že ponudila mesto ministra za
kmetijstvo v novi vladi.**

Za dokaj zanikrnim vhodom se nahaja skrbno urejen arhiv.

ODPIRANJA ARHIVOV ŠE NE BO!

SPA sporoča, da je novinarjem uspelo prodreti v bunker našega največjega propadlega zidarja. Kot poroča agencija, so prvotno najdeni skrivni prostori zgolj kamuflaža za resnični arhiv, ki se nahaja pod temelji hiše nekje v Zalogu pri Ljubljani. Vsebina arhivov bo razkrita na morebitnem sojenju proti največjemu zidarju v državi, za zdaj pa je vsebina znana zgolj njemu in njegovemu pravnemu zastopniku, bivšemu tožilcu. V javnost je pricurjalo le toliko, da je menda vsebina zanimivejša od vladnih arhivov in da vlada ponuja visoko nagrado za razkritje lokacije bunkerja. Menda je številka 6 mestna.

PРАВNA POSVETOVALNICA

VPRAŠANJE:

Zaradi finančne stiske sem v domači samopostrežbi ukradel kilogram kruha. Ujel me je poslovodja, poklical policijo, sledila je prijava in zdaj čakam. Mi lahko prosim poveste, kaj naj pričakujem. Hvala za odgovor.

ODGOVOR PRAVNIKA:

Kraja je kraja in po KZ republike Slovenije boste pač tudi odgovarjali. Ker gre za manjšo vrednost (pod 500 €) vam grozi le od 6-12 mesecev zapora,

odvisno od okoliščine, v kateri je bilo storjeno kaznivo dejanje. Predvsem je za oprostilno sodbo vrednost blaga premajhna vsaj za nekaj deset milijonov € .Morate vedeti, da višina kazni ni premo sorazmerna z vrednostjo ukradenega blaga.

Če bi bilo to tako, bi morali naše tajkune zapreti za nekaj deset milijonov let. Lepo vas prosim, saj nismo v Ameriki.

Pravni strokovnjak

Špik

Ti, kdaj boš pa plačal tistih 476 jurčkov?

Eh, meine Hartmut, država gre v stečaj. Daj jih kar v stečajno maso!

Špik

DAVEK NA IMETJE

Da zakon nov se že pripravlja,
oznanila je v gozdu mravlja,
 uvedla davek na imetje,
 bo država to poletje.

Prestraši polž se z vso družino,
 beži iz gozda z vso brzino,
 saj hišo on ima in žena,
 pa še otroka poročena.

Tud štokrlja z možem premišljuje,
 da zdaj bi šla v kraje tuje.
 Na visoki nogi vse živimo,
 zato se davčne res bojimo.

Še medved stari zdaj modruje,
 z družino vso se posvetuje,
 krznene plašče vsi imamo,
 inšpektorjem se res ne damo.

Le opica še poskakuje,
 in dacarjem se posmehuje,
 ta davek mora nas obiti,
 saj vse imamo gole riti.

Anica GAČNIK

DEMOKRACIJA V BUTALAH

Butalci so bili od nekdaj napredni in tudi s prihodom demokracije ni bilo prav nič drugače. Butalski župan Boro je sklical občinski svet in vse svetnike na pomemben sestanek, da jih poduči o izvajanju demokracije v butalski občini ter v ta namen pripravil prav poučen govor. Svetniki so ga poslušali z odprtimi usti, niti črhni-ti si niso upali, ko je govoril.

-Takole je, svetniki moji. Stvar je taka, da prihaja demokracija tudi v Butale in temu se ne bomo mogli izogniti. Tudi naši občani niso tako butasti kot so videti. Mogoče jim bomo dovolili celo referendum.

-O čem bodo pa odločali, brž vpraša svetnik Svetli Krištof, ki so ga klicali svetli zaradi njegove vedno svetleče se pleše.

-Na primer o tem, ali se lahko Dimnikarjeva kuzla spari z mojim cuckom na primer, brž predlaga župan Boro.

-Ali pa bi lahko na referendumu izglasovali, da mora imeti naš gostilničar odprto gostilno tudi ob torkih, čeprav takrat hodi k ljubici v veliko mesto, predlaga butalski trgovec Zoki Svetlooki.

Ja, so bili vsi navdušeni nad demokracijo v Butalah in razprava se je nadaljevala.

-Razpišimo referendum tudi za to, ali dovolimo butalskemu radiu oddajanje na obeh prostih frekvencah ali samo na eni in o tem, kakšno glasbo naj nam vrtijo podnevi, kakšno pa ponoči. Pa še morda o tem, kje naj stoji oddajnik in kdo ga lahko gradi, predlaga Janez Dolenjc in doda, da ima v rokavu še veliko referendumskih pobud.

- Vsi svetniki na koncu predlagajo županu, da se za začetek razpiše referendum o najbolj perečih problemih. Ali bo nova šola v Butalah ali v sosednji občini ter o tem, ali se dovoli, da se naselje Butalan odcepi od matične občine in postane samostojna občina.

-TO PA NE! Je odločen župan Boro. Za odločanje o tako pomembnih stvareh so pa naši Butalci vseeno prebutasti. Šolo naj kar imajo sosedje, saj je z njo en sam velik strošek, občine Butalan pa NIKOLI ne bo. Da pa ne bi kdo dvomil o demokraciji v Butalah, predlagam, da o tem odloči najvišji organ občine – **MOJA ŽENA.**

Seja občinskega sveta v Butalah se je tako končala. Svetniki pa vsi veseli, da imajo tako pametnega župana, ki zna sprejemati modre odločitve namesto njih zavijejo v vaško gostilno še naprej razpravljat o demokraciji.

Špik

CERKVENI BIZNIS

Se je cerkev odločila,
da še kaj bi zaslužila.
Ofer ji je že premalo,
Da bi v fari kaj ostalo.

Investirajmo v tajkune,
so predlagale brž nune.
Če v njih kaj naložimo,
prav gotovo več dobimo.

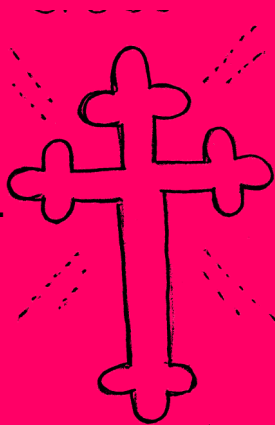
Škof jim modro odgovarja:
»Če želimo več denarja;
Zdaj v modi so krediti,
ti napolnijo nam riti.
Z njimi kupimo posesti
in živimo od obresti.
Banko spraznimo državno,
da za nas bo, to je glavno.

Se zadeva ne izide.
Vse je fuč, revizor pride.
Štejejo milijone smelo,
Kol' ko jih je izpuhtelo.

Se boji zdaj cerkev cela.
Banka še Boga bo vzela,
da poplača primanjkljaje,
ali kot se reče: KRAJE!

»Nič zato« je škof ponižen.
»Če je ta naš posel sfižen,
vse plačala bo država,
ta je naša molzna krava,
saj vse to je dovolila,
grehe svoje zameglila.
Če grešil sem, oprostite,
očenaš zame zmolite.

AMEN

Špik

POZIV!

Delavci ! Ustanovimo svojo stranko,
da ne bomo več piskali tanko.
Dajmo, ustanovimo jo zdaj!
Dokler nas je še kaj!

ŠE POMNITE TOVARIŠI?

Delu čast in oblast!
Sedaj imajo eni čast in oblast.
Delavec je pa balast...

BREZ DELA NI JELA

Preveč delavcev brez dela,
preveč ljudi brez jela...
Tisti, ki smo jih volili,
so siti a niso nič naredili !

OPRAVIČILO

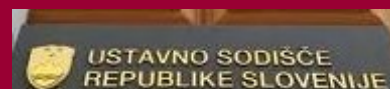
Jera Jedrt iz Ivangrada,
bi se javnosti opravičila rada,
ker sem o sosedi grdo govorila.
Upam, da mi bo javnost oprostila.
Soseda pa opravičilo iz mene izvleče,
samo, če me pred sodišče privleče!

Tečka

POKOJNINSKA REFORMA

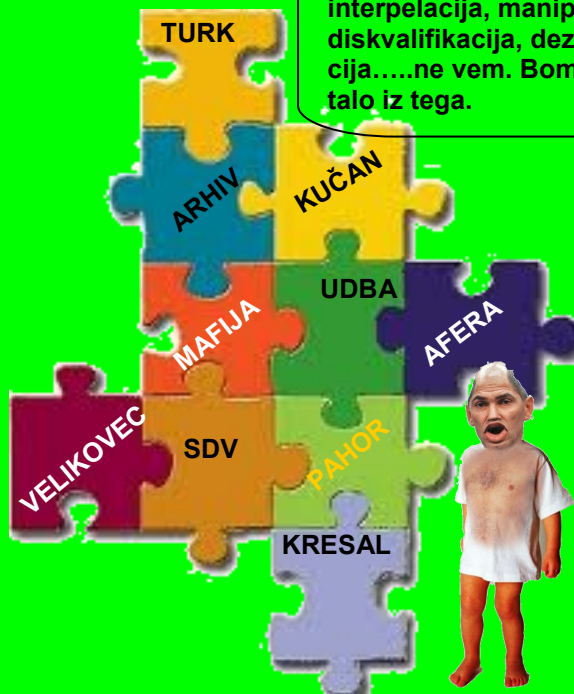
Ustavni sodniki so odločanje o referendumski pobudi za pokojninsko reformo odložili za nedoločen čas. Iz dobro obveščanih krogov je pricurjalo da za toliko časa, da gre po starem zakonu v pokoj še zadnji ustavni sodnik. Glede na starost ustavnih sodnikov na odločitev vseeno ne bomo dolgo čakali, še sporoča SPA.

Špik

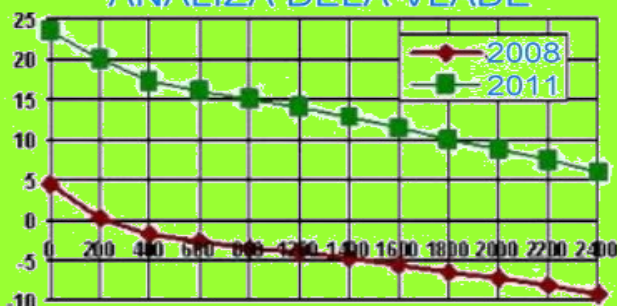
Tršica Angelca, al bo diskreditacija, interpelacija, manipulacija, mahinacija, diskvalifikacija, dezinformacija, obstrukcija.....ne vem. Bom še videl, kaj bo nastalo iz tega.

Ivanček, kaj boš pa ti lepega sestavil?

Špik

ANALIZA DELA VLADE

والحروف هذه، هذه الحروف الصغيرة المتحركة: ليست حيرا علينا وإنما هي قطع من القالب.
سلخناها نحن، من اللحم والدم.

Moj prijatelj Gadafi pravi, da so rezultati odlični! Samo brati jih je treba po arabsko.

Špik

ZADNJA NOVICA

Že skoraj pozabljeni Joško J. je skupaj z našim ultramaratonskim plavalcem na pripravah za novo sezono. Kot poroča SPA naj bi ga Martin S. naučil osnovnih zamahov v vodi, ki mu bodo pri naslednjem padcu v Dragonjo pomagali splavati na Slovensko stran. Prva dva zamaha menda že obvlada, tretjega pa še trenira. Martin S. je z Joškom kar zadovoljen.

Kdo bo sponzor Jošku J. še ni znano. Svoj drugi naskok na reko Dragonjo pa Joško J. načrtuje takoj, ko se bo reka segrela nad 24°C.

SPA

Najbolj zadnja novica

Slovenija je tudi uradno zahtevala odstop Gadafija z oblasti. Ker veliki B. ne ve, kako ravnati v tem primeru z darili (beri kamelami), bo Državni zbor po hitrem postopku ustanovil posebno parlamentarno komisijo, ki bo ugotavljala, ali je kameli potrebno vrniti darovalcu. Komisija bo imela vsaj 6 članov, ki bo skrbela za lasni žep. Lastništvo podarjenega lipicanca ni sporno in ostaja v lasti Slovenije oz. darovalca.

SPA sporoča tudi, da so vsi veliki posli z Gadafijem zdaj padli v vodo. Pa tako dobro je kazalo! Upamo samo lahko, da zaradi izgube prijatelja veliki B ne bo spet žalosten.

SPA

SMEJALI SMO SE LETA 1971

Mejduš, ta gostilna mi je pa vseč! Kolikor spiješ, toliko plačaš.

40 mučenikov

— Dovolj, da ti predstavim enainštiridesetega mučenika!

— Ženske imajo 8. marec, moški 40 mučenikov, jaz pa nič...

— Eno dvojno kokto, danes proslavljam dan moških!

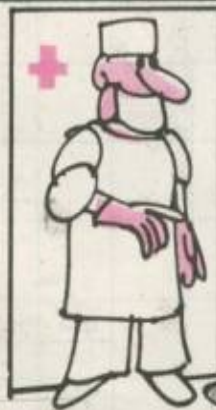

— Vsaj danes mi daj mir s tem pospravljanjem!

— Nikar, žena! Če bodo padavine na današnji dan, bo tako vreme vseh štirideset dni!

BREZ BESED

— Tale je štirideseti, gospod primarij!
— No, potem je za danes število po koledarju planiranih doseženo!

MUČENIŠKI EPITAFI

Preveč se je mučil okoli deklet, izmozgan prerano zapustil ta svet.

Je žena prezgoda, mu z rajše prišla, prej v postelji, tu zdaj ležita oba...

Po veri kristjan, po src' musliman, si ud je pretegnil, bil v zemljo je djan.

Imel je ženičko od centa in pol, zdaj lažji ga krije te zemlje pokrov.

DAN ŽENA

- Kakšno darilo bi rad kupil ženi za njen praznik?
- Morda čokoladni liker?
- Ne, tega ne maram, dajte mi raje viski.

— Danes jih nisem mogla pustiti doma. Mož praznuje dan žena.

— Če mi za osmi marec hočeš res kaj dati, me danes pusti čisto pri miru.

Brez besed

— Ali naj počistim cvetličarno?

— Ni treba, jo bodo že moške za 8. marec.

NOVI
E-PAVLIHA

Capodistria - Laibach

RIŽANA - HRASTOVLJE

No, torej, vlak se je pomikal s hitrostjo dveh mul v klanec iz Rižane proti Hrastovljam in znameniti cerkvi, ki hrani staro fresko Mrtvaškega plesa. Mimo krajev, vasic, zaselkov in prav v vsaki vasi, kraju in zaselku je stala cerkva, ob cerkvi pa, kakor se spodobi za to žalostno umirajoče pleme, obrat družbene prehrane na tekočinsko bazo ali gostilna, beznica, oštarija, bife, osmica, sedmica, enica. Da, ni kaj ugibati kaj je ohranilo ta mali, čisti, ponosni narod skozi vso zgodovino. Mar pisana beseda? Ne! Mar zavist? Malček! Mar samomorilske vojne sposobnosti? Ne! Mar depresivnost in nagnjenost k suicidom? Ne!

Torej? Ja, odgovor je kot na dlani: Alko! V vseh oblikah in agregatnih stanjih. Po izračunu osrednjega statističnega urada je bila vsak dan zmerno pijana vsaj petina živečega prebivalstva od starosti 9 do 102 leti, dobrih 6% je bilo mrtvo nalitih po 24 ur na dan, 14% je imelo več kot 2 promila krvi v alkoholu. Gre za preverljivo znanstvene podatke, ki nam pričajo kaj je ohranilo in kaj poganja to malo, žalostno izumirajoče pleme.

Ne vem od kje te turobne in žalostne misli, morda zaradi močnih sunkov burje, morda zaradi vse močnejšega sneženja, morda pa le zaradi premajhne količine psihostabilizatorja. Ker razpoloženje v vlaku je s popitimi količinami alkohola rapidno rastlo.

Gospa v belih rokavičkah, ki je pridno delala požirke žganega iz svoje priročne pinč potovalne stekleničke je naenkrat ugotovila:

- Kje je pa kakšen konduktar, da nam prelučnja in pogleda karte?!

Hm, res, smo pomislili, dokaj čudno. No, takoj zatem, pa se je vsak med nami egoistično posvetil svojim skrivnim zalogam pijače.

Iz hreščočih zvočnikov so plavale melodije o stoletnih mamicah, o sinovih, ki so se še vedno obešali na dokaj redke kozolce, o ljubezni in ljubezni do žlahtne kapljice, o ljubezni do psičkov in kužkov, o ljubezni do vrtičkarstva, o ljubezni do malih in velikih tegob, ki spremljajo naš vsakdan. Obstali smo sredi snežnega meteža.

- Jebela cesta! je gospa uporabila edino avtohtono kletvico, kaj pa počne strojevodja?!

V nekaj skokih gazele je skočila do kabine in presenečena ugotovila, da je strojevodja zadremal sanje pravičnega, še vedno so bile njegove misli v nočnem klub pri eksotičnih plesalkah.

-Jebela cesta! je zdaj zakričala gospa, služba je služba, družba, pa je družba! A šele, ko je plosko padla klobuta, se je omamljeni strojevodja prebudil:

- Kaj, kako, kje pa smo? so bile njegove prve besede.

-Kaj, kje smo? je rekel mladenič, zaviti v oblak dima opojnih zelišč, kje, nekje v vesolju ali kaj, prosim lepo? Stvar je postajala rahlo kritična.

- Ah, ti kriza, je rekel strojevodja, samo brez panike, gori rdeča luč.

Sicer nismo videli nobene rdeče, ne oranžne, ne zelene luči, a vodstvenim kadrom gre vedno slepo zaupati.

Vlak se je po tej neljubi intervenciji počasi pomaknil proti zloglasnemu Črnemu kalu, ki je svoje ime dobil po prastari legendi o zamorcu, ki je hotel postati abstinent, a potem se je zapil trikrat huje kot vsi belokožci skupaj.

Kakorkoli že, odprla so se vrata zaudarjajočega smrdečega weceja in ven je razkuštranih las in izbuljenih oči izstopil znani kulturnik, poet, pisec besedil za debil popevčice, romanopisec, režiser oper in gledaliških predstav, performer, deformer, dramatik, konzumatik, flegmatik Džek Šeger - Vinko. Od potnikov ga sicer nihče ni poznal, tudi sam sem ga zgolj navidezno, a prav vsi smo bili deležni njegovih umotvorov . Mislim predvsem na njegove pesmice, ki so jih prepevali popularni in manj popularni pop debil pevci. In usoda je hotela, da je iz zvočnikov zadonela njegova poema:

...bele snežinke, so bele in še vedno bele, tako bele so, da so čisto bele, ljubil sem jo in ljubil na belo in smelo, debelo, omelo hotelo, ljubil sem jo, pogledal belo debelo, zapoznalo je belo zadelo kot strelo, je belo in še bolj belo moje srce, bele snežinke, ki padajo, so bele in še bolj bele in vedno bolj debele... in tako naprej do nezavesti.

- Ojoj, je izdaval, mar je to vlak za Budimpešto?

- Ne, to je legendarni Capodistria – Laibach, sem mu mirno odgovoril izpil prvi požirek nežnega roseja.

- Aha, torej ni tu Hodoš?

- Jebal te Hodoš, je bil jezen strojevodja, ki se je zaman poskušal zbrati.

- Ojoj, to pa je problem, samo problemi so zato, da jih rešimo, če ima človek uvid v svoj problem, potem ga lahko reši, če ga nima, potem je tu problem? je pleteničil.

Pesmi, ki je bila direktni napad na človekov zdrav razum, pa ni hotelo biti konec. Čeprav se Džeku ni nihče resno posvečal je, kar nadaljeval s svojim monologom in mož prestrašenih oči in tresočih rok je bil še bolj prestrašen.

- Da, torej, hm, ojoj, torej, bi se reklo, napačen vlak ali kaj?! Še včeraj pa, bila vam je to gala jet set zabava pri odvetniku Gosenici, vam rečem. Nivo, nivo pa ima gospod odvetnik Gosenica, ki do sedaj še ni izgubil nobenega sodnega spora, predvsem pa ni nikdar, uf, kaj sem hotel

reči, madonca, nit, ni niti, samo, če uvidiš nit, potem lahko spleteš kaj, šal ali jopico. Torej pri odvetniku Gosenici njegove Katjuše ni bilo, bila pa je tam vsa smetana leve in desne strani političnega spektra, no, levakov in kontinuitete je bilo več, torej, bilo je tam vse, od trave, šita, hašiševega olja, LDS, mislim LSD-ja, spidov, ekstezija, horsa, koke...

- Oja, koka dobra moka! ga je na tej točki bluzenja prekinil mladenič, ki je zvijal nov špinel opojnih zelišč.

- Pa porka madona, kdo pa si ti, da me boš prekinjal, je popizdeval kulturnik Džek, kdo pa si, a ti veš kdo sem jaz?!

- Pa ti še sam ne veš kdo si! je bila neusmiljena pripita gospa v belih rokavičkah, ki je k sebi stiskala zložljivo poni kolo

- Kozmična motnja! je zabevskal strojevodja in utonil nazaj v dremež.

Vlak je skoraj obstal , vse bolj in bolj je snežilo, sunki burje so postajali vse močnejši. Očitno je tovariška kritika Džeku segla do srca in še nižje.

- Kaaaaj, pička li vam materina! Nimate nivoja, jebati se pa ne bom pustil, to pa ne, jaz imam uvid v problem, jaz vem kje je nit, kaaaaj...je kot blazen zakričal in odprl vrata vagona.

Kot najboljši kaskader se je zvalil med snežne zamete in skoraj leto dni ga ni bilo na spregled. V javnosti se je pojavil šele čez dobrih enajst mesecev, ko je prejel nekaj deset tisoč mark za najuspešnejše besedilo po drugi in osamosvojitveni vojni z naslovom : Bele snežinke so bele. Takoj zatem je sledila velika Prešernova nagrada, častni znak republike, Zeleni križec za briljantno promocijo hotrikulturnega društva Hoterdščica in nagrada, ki mu je morda največ pomenila: dosmrtna penzija za velezaslužne umetnike v višini petih jurjev evrov.

Kakorkoli že, vlak je končno prisopihal mimo Hrastovelj in čeprav gosta snežna zavesa ni dovolila ne vem kakšnega razgleda, se je tam na Vremščici videla četica naših alpinistov, ki so v samih spodnjih hlačah vadili za naslednjo odpravo v Himalajo. No, sem in tja je kdo imel kdo okoli vratu bel šal, ki ga je podaril naši odpravi sam Dalajlama. Da, isti čas pa je tudi na blejskem jezeru izplula prva dvomotorna podmornica, padalski bataljon megleni bratje pa še vedno sameval na koti 104.

Na tej točki se velja ozreti nazaj, kajti prišlo je do banalnega lapsusa v tem intelektualno plehko švohotnem pisanju. Malo nazaj se je avtorju samo šajnolo, da je v bližini legendarni Črni kal, morda zaradi destruktivno depresivnih misli, da v borši številka dve ni bil predvidene količine nežnega roseja v obliki dveh platično nezlomljivih steklenic po liter in pol, marveč samo ena. Očitno je druga izginla dan prej skupaj s čistokrvnim avtohtonim ciganom in Istranom Mehmedom Bečerpašičem, ki mi je pomagal pri obrezovanju oljk dva dni nazaj. Torej, zaradi izrednih razmer, slabe vidljivosti in prvih znakov opitosti se tistim redkim bralcem, ki so lapsus odkrili, neodkrito opravičujem. Torej, zagotovo pa vem, da nismo bili več na štacionu slavne enotne mestne občine Capodistira, ker morja adrijanskega ni bilo videti prav nikjer. A spet ne vem, morda pa so nam ga ravno takrat ukradli bratje Hrvati.

Se nadaljuje

